

Dosarul nr. 1ra-415/22
1-19069303-01-1ra-18032022

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

14 noiembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:
Președinte – Toma Nadejda,
Judecători – Diaconu Iurie, Catan Liliana, Guzun Ion, Boico Victor,

a judecat, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Țurcanu Svetlana și de către avocatul Cristea Valentin în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 decembrie 2021, în cauza penală în privința lui

Pănuță Sorin xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat în xxxxx.

Termenul de examinare:

Prima instanță: 25.01.2019 – 29.01.2020;

Instanța de apel: 17.02.2020 – 08.12.2021;

Instanța de recurs: 18.03.2022 – 14.11.2022.

A C O N S T A T A T

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău (sediul Buiucani) din 29 ianuarie 2020, Pănuță Sorin a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 175 Cod penal, la 4 (patru) ani închisoare.

Potrivit art. 90 Cod penal, a fost dispusă suspendarea condiționată a executării pedepsei stabilite lui Pănuță Sorin, pentru un termen de probațiune de 3 (trei) ani.

A fost admisă parțial acțiunea civilă înaintată de reprezentantul legal al părții vătămate, Dilipovici Diana, fiind dispusă încasarea din contul lui Pănuță Sorin în beneficiul reprezentantului legal al părții vătămate, Dilipovici Diana, cheltuielile de judecată în sumă de 10 000 (zece mii) lei.

A fost dispusă încasarea din contul lui Pănuță Sorin în beneficiul reprezentantului legal al părții vătămate, Dilipovici Diana, prejudiciul moral în sumă de 20 000 (douăzeci mii) lei.

În rest, acțiunea civilă a fost respinsă.

A fost dispusă încasarea din contul lui Pănuță Sorin în beneficiul statului, cheltuielile judiciare suportate pentru efectuarea rapoartelor de expertiză

medico-legală, în sumă de 3 260 (trei mii două sute șaiszeci) lei.

2. Pentru pronunțarea sentinței, prima instanță a constatat în fapt, că la 17 mai 2018, aproximativ ora 13:30, Pănuță Sorin aflându-se în dormitorul grupei nr. 1 „xxxxx” al grădiniței de copii nr. 1 „xxxxx”, din xxxxx, având scopul săvârșirii unor acțiuni perverse față de o persoană despre care se știa cu certitudine că nu a împlinit vârsta de 16 ani, s-a apropiat de patul minorei xxxxx, a.n. xxxxx și a săvârșit acțiuni perverse manifestate prin atingeri indecente și mângâieri cu degetele în zone intime ale corpului, cauzându-i victimei minore xxxxx, dureri fizice.

Acțiunile lui Pănuță Sorin, au fost încadrate în baza art. 175 Cod penal, *acțiuni perverse, adică acțiuni perverse săvârșite față de o persoană despre care se știa cu certitudine că nu a împlinit vârsta de 16 ani, constând în atingeri indecente.*

3. Procurorul a contestat sentința cu apel, solicitând casarea parțială a acesteia, în partea pedepsei stabilite inculpatului și acțiunii civile, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri în această parte, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Pănuță Sorin să-i fie aplicată pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, cu admiterea integrală a acțiunii civile.

În motivarea apelului a indicat, că prima instanță i-a aplicat inculpatului o pedeapsă prea blândă, precizând că în acest sens instanța a ignorat prevederile art. 75 Cod penal și nu a luat în considerație faptul că Pănuță Sorin nu a colaborat cu organul de urmărire penală și nu a recunoscut vina.

De asemenea, a menționat că prima instanță nu a ținut cont de faptul că inculpatul a săvârșit o infracțiune gravă, în privința unui copil minor în vârstă de 4 ani, infracțiune care face parte din categoria celor sexuale, din care motiv consideră că inculpatul prezintă pericol pentru societate, iar corectarea acestuia va fi posibilă doar prin privarea inculpatului de libertate.

4. Reprezentantul legal al părții vătămate, Dilipovici Diana, a contestat sentința cu apel, solicitând casarea parțială a acesteia, în partea pedepsei stabilite inculpatului și acțiunii civile, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri în această parte, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Pănuță Sorin să-i fie aplicată pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, și admiterea integrală a acțiunii civile.

În motivarea apelului a indicat, că la aplicarea pedepsei inculpatului, cu suspendarea condiționată a executării acesteia, prima instanță s-a bazat pe principiul umanismului, însă consideră că este o abordare greșită, în contextul în care inculpatul nu și-a recunoscut vinovăția și nu s-a căit sincer de cele săvârșite.

Astfel, a menționat că izolarea inculpatului de societate ar contribui la corectarea acestuia, or, acesta are toate condițiile să săvârșească repetat o astfel de infracțiune, întrucât Pănuță Sorin are acces nelimitat în dormitoarele copiilor, deoarece mama acestuia este șefa instituției în care a fost săvârșită

fapta.

Prin urmare, a precizat că inculpatul Pănuță Sorin a săvârșit o infracțiune ce atentează la inviolabilitatea sexuală a persoanei, care are vârsta de 4 ani, din care motiv consideră că la stabilirea pedepsei inculpatului, prima instanță nu a ținut cont de prevederile art. 75 Cod penal, de gradul prejudiciabil al faptei săvârșite, că este o infracțiune din categoria celor grave, care a fost comisă cu intenție, precum și de persoana inculpatului Pănuță Sorin, care nu se află la evidența medicului psihiatru și narcolog, nu a recunoscut vina și nu s-a căit sincer de cele săvârșite, astfel că nu a conștientizat caracterul ilegal al acțiunilor sale.

Cu referire la acțiunea civilă, a invocat că nu este de acord cu diminuarea cuantumului prejudiciului moral de către instanța de judecată, deoarece prin acțiunile ilegale ale inculpatului, acesta i-a cauzat părții vătămate xxxxx, precum și familiei acesteia, suferințe psihice cu impact emoțional, care au avut un efect negativ asupra comportamentului minorei, fiindu-i provocat sentimentul de frică și alertă. Mai mult, în urma acțiunilor inculpatului, copilului minor i-au fost cauzate și suferințe fizice.

În acest context, a menționat că suma de 100 000 lei, cu titlu de prejudiciu moral, este o sumă echitabilă în raport cu suferințele psihice și fizice suportate de copilul minor.

5. Avocatul Cristea Valentin în numele inculpatului, a contestat sentința cu apel, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Pănuță Sorin să fie achitat de învinuirea înaintată, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

În motivarea apelului a indicat că atât la faza de urmărire penală, precum și în cadrul cercetării judecătorești, nu au fost administrate probe pertinente, concludente și veridice, suficiente care să demonstreze că fapta incriminată inculpatului a avut loc și că a fost săvârșită de acesta, din care motiv consideră că infracțiunea prevăzută de art. 175 Cod penal, incriminată lui Pănuță Sorin, nu a avut loc.

Astfel, a menționat că instanța de judecată nu a respectat prevederile art. 27, 95, 100 alin. (4), 101 alin. (1), (3), (4) Cod de procedură penală, și nu a apreciat probele cercetate în ședința de judecată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor, or, în sentința prima instanță a reținut doar probele acuzării, care nu coroborează între ele și nu sunt suficiente pentru constatarea existenței faptei infracțiunii și condamnarea lui Pănuță Sorin. Totodată, instanța nu a indicat în sentință motivele pentru care a respins probele invocate de apărare, care dovedesc lipsa existenței faptei infracțiunii.

Prin urmare, partea apărării a menționat că în partea descriptivă a sentinței, instanța de judecată a constatat că doar o parte din probe coroborează între ele, astfel că concluzia instanței potrivit căreia Pănuță Sorin

a săvârșit infracțiunea incriminată, rezultă doar din declarațiile părții vătămate minore, date la faza de urmărire penală, în fața judecătorului de instrucție, în condiții speciale, pe care instanța le-a apreciat ca fiind veridice.

Consideră că declarațiile părții vătămate minore, urmau să fie confirmate și de alte probe, în special de concluziile experților. Or, înregistrarea efectuată la domiciliul minorei xxxxx, de către Doroftei Mariana (ulterior martor pe dosar) și proba cu înregistrarea audierii în condiții speciale a minorei xxxxx, la 11 iunie 2018, nu sunt suficiente pentru constatarea existenței faptei infracțiunii, în contextul în care declarațiile minorei din aceste înregistrări sunt contradictorii și se combat prin declarațiile martorilor și concluziile rapoartelor de expertiză efectuate în proces.

În acest context, partea apărării a reiterat faptul că declarațiile copilului xxxxx din înregistrările cercetate în ședința de judecată, au fost combătute atât la etapa de urmărire penală, precum și în cadrul ședinței de judecată de către martorii Balaban Ana și Cerepanova Marta, care au comunicat că Pănuță Sorin nu a intrat în dormitorul unde se afla xxxxx, că Pănuță Sorin nu s-a apropiat de acest copil și nu au văzut să se atingă de copil, copilul nu le-a spus că a fost atinsă și că are dureri în regiunea genitală, și nu i-au dat copilului bomboane sau alte dulciuri să o liniștească. Mai mult, în cazul în care se întâmpla fapta infracțională, cu siguranță aceasta urma a fi văzută și auzită de copiii din grupă care nu dorm la amiază.

De asemenea, a mai indicat că declarațiile minorei xxxxx, au fost combătute prin declarațiile martorilor Cerepanova Alexandra, care a fost audiată în cadrul urmăririi penale de către judecătorul de instrucție, în condițiile art. 110¹ Cod de procedură penală, dar care nu au fost redată în sentință, deși au fost examinate în cadrul ședinței de judecată, declarațiile martorilor Carmazan Olga și Covalenco Snejana, care au comunicat că Pănuță Sorin nu a intrat în dormitorul grupei unde se afla și minora xxxxx, precum și declarațiile martorilor Bahneanu Aurelia și Modval Svetlana, care au comunicat că fiind în tura de gardă la Institutul „Mamei și Copilului” din mun. Chișinău, au examinat copilul xxxxx, a.n. xxxxx, care din spusele mamei are usturime în regiunea genitală. Urmare a examinării copilului, au stabilit că copilul are hiperemie și i-au pus diagnosticul „xxxxx ”, explicând mamei copilului că roșeața și durerea au apărut ca urmare a igienei personale incorecte, iar influența fizică, inclusiv cu degetele este exclusă.

În opinia părții apărării, contrar prevederilor art. 93, 95, 101 Cod de procedură penală, instanța de judecată eronat a considerat-o admisibilă și a reținut-o la baza sentinței, scrisoarea Centrului Național de Prevenire a Abuzului față de Copil nr. 303 din 30 iulie 2018, or, acest înscris nu reprezintă o constatare tehnico-științifică, un raport de expertiză sau concluzia unui specialist în sensul art. 87 Cod de procedură penală. Mai mult, deși instanța de judecată a indicat că acest înscris a fost solicitat de organul de urmărire penală, totuși nu a fost recunoscut în calitate de probă în procesul penal și nu a fost anexată la materialele cauzei prin ordonanța organului de urmărire penală, or,

lipsește procesul-verbal de examinare a documentului. Astfel că angajații unei asociații obștești, care nu au fost atrași în proces în calitate de specialiști, nu au luat cunoștință cu probele din dosar și nu au fost avertizați de răspunderea penală conform art. 312 Cod penal, nu sunt în drept să emită o careva concluzie, iar instanța de judecată nu este în drept să o rețină la baza unei sentințe de condamnare.

La fel, a mai menționat apărarea că deși instanța de judecată a apreciat ca fiind relevante concluziile raportului de expertiză judiciară nr. 201835A0528 din 25 septembrie 2018, consideră că la caz, era obligatorie efectuarea unei expertize psihologice independentă, în contextul în care la efectuarea expertizei psihiatrico-psihologică, experților li s-a prezentat doar materialele scrise ale dosarului.

Deși prima instanță a reținut la baza sentinței procesul-verbal de constatare din 18 mai 2018 (f.d.21), în care se conțin explicațiile inculpatului Pănuță Sorin, în care a declarat că a intrat în grupă și nu în dormitorul unde se afla copilul xxxxx, apreciind acest proces-verbal ca fiind o probă pertinentă și concludentă, totuși instanța a denaturat conținutul explicației.

Totodată, a invocat că în partea descriptivă a ordonanței de începere a urmăririi penale din 18 mai 2019 (f.d.1), organul de urmărire penală i-a atribuit lui Pănuță Sorin calitatea de bănuț.

Prin urmare, partea apărării a susținut că declarațiile inculpatului Pănuță Sorin se confirmă prin declarațiile martorilor Balaban Ana, Cerepanova Marta, Carmazan Olga, Covalenco Snejana și Cerepanova Alexandru, care au declarat că Pănuță Sorin nu a intrat în dormitorul grupei în care se afla minora xxxxx, declarații care nu au fost combătute prin alte careva probe. Acești martori au fost audiați atât la etapa de urmărire penală, precum și în ședința de judecată, fiind avertizați de răspunderea penală pentru declarații mincinoase, cu excepția martorului minor Cerepanova Alexandra. Mai mult, inculpatul Pănuță Sorin și martorii Balaban Ana și Cerepanova Marta, benevol, la cererea depusă personal, au solicitat să fie testați la poligraf, pentru a demonstra că declară adevărul, or, declarațiile minorei xxxxx, sunt false.

Prima instanță, contrar prevederilor art. 100 alin. (4), 101 alin. (1) Cod de procedură penală, nu a apreciat corespunzător declarațiile martorilor Balaban Ana și Cerepanova Marta, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu – din punct de vedere al coroborării. Aceste probe nu au fost reținute la baza sentinței, deși au fost analizate în cumul cu alte probe care coroborează.

Faptul că martorii Cerepanova Marta și Balaban Ana spun adevărul, se demonstrează prin constatările din avizul de testare poligraf nr. 34/12/1-R-2876 din 07 august 2018, în privința martorului Cerepanova Marta, și constatările din avizul de testare poligraf nr. 34/12/1-R-2877 din 07 august 2018 în privința martorului Balaban Ana. Avizele testării la poligraf, au fost recunoscute ca probe și anexate la materialele cauzei penale prin ordonanțele

organului de urmărire penală, a căror veridicitate nu a fost pusă la îndoială.

Totodată, pentru verificarea declarațiilor martorilor Balaban Ana și Cerepanova Marta, precum că s-au aflat permanent în grupă, prin încheierea judecătorului de instrucție a Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana), a fost admis demersul procurorului privind autorizarea ridicării convorbirilor telefonice efectuate de la cartelele telefonice xxxxx, care aparține martorului Balaban Ana, și de la cartela telefonică xxxxx, care aparține martorului Cerepanova Marta. Conform informației prezentate de operatorul de servicii mobile Orange și cercetate în ședința de judecată, ambele cartele se aflau în celula „3G Bubuieci”, adică nici Balaban Ana și nici Cerepanova Marta nu au părăsit sediul grupei, iar acuzarea nu a prezentat probe contrare acestor constatări, (f.d.152-170). Astfel, contrar prevederilor art. 95, 100 alin. (4), 101 alin. (1), (3), (4), 384 alin. (3) Cod de procedură penală, instanța de judecată nu a dat apreciere acestor probe și nici nu le-a indicat în partea descriptivă a sentinței.

Astfel, consideră că concluzia primei instanțe potrivit căreia acești martori au făcut declarații neadevărate, este neîntemeiată, or, declarațiile acestor martori urmează să fie reținute la baza hotărârii, întrucât acestea coroborează cu alte probe cercetate în ședința de judecată.

De asemenea, partea apărării a mai indicat că instanța de judecată nu a pus la baza sentinței nici declarațiile martorilor Covalenco Snejana și Carmazan Olga, deși în motivarea sentinței s-a expus asupra acestora, apreciindu-le critic, din motiv că acești martori sunt bucătari la grădiniță. La fel și proba cu martorul minor Cerepanova Alexandru în vârstă de 9 ani, care coroborează cu celelalte probe, instanța de judecată nu a reținut-o, or, acesta a comunicat că în ziua de 17 mai 2018, se afla în grupa în care lucrează mama sa, Cerepanova Marta, și își făcea temele la masă. În grupă a venit Sorin, care s-a așezat pe scaun și se juca în telefon. Sorin nu a intrat în dormitorul copiilor.

În acest context, partea apărării a mai menționat că prima instanță, deși a expus în partea descriptivă a sentinței declarațiile martorilor Bahneanu Aurelia și Modval Svetlana, date în ședința de judecată, totuși instanța neîntemeiat le-a respins și nu le-a reținut la baza sentinței, or, martorul Bahneanu Aurelia este medicul de gardă de la Institutul „Mamei și Copilului”, care în noaptea de 17 spre 18 mai 2018, a examinat copilul xxxxx, iar martorul Modval Svetlana este moașă la aceeași instituție medicală, care a asistat medicul la examinarea copilului. În opinia apărării, la aprecierea declarațiilor martorului Bahneanu Aurelia, instanța de judecată a ignorat prevederile art. 95 alin. (3), 100 alin. (4), 101 alin. (1) Cod de procedură penală, or, aceasta este medic specialist, competențele căreia nu au fost contestate.

Mai mult, declarațiile martorilor Bahneanu Aurelia și Modval Svetlana, coroborează cu concluziile raportului de expertiză judiciară medico-legală nr. 201802P1594 din 22 mai 2018, în privința copilului xxxxx.

Declarațiile martorului Bahneanu Aurelia și Modval Svetlana, confirmă direct că senzația de durere acuzată de xxxxx, este consecința hiperemiei, însă

nu a atingerii de către cineva. În ședința de judecată martorul Bahneanu Aurelia a comunicat la numeroasele întrebări ale procurorului și judecătorului că „xxxxx ” sau „xxxxx ” în zona genitală a copilului, nu poate fi provocată de atingerea cu degetele.

Totodată, a precizat că instanța de judecată nu a dat apreciere extrasului din Registrul de evidență a internărilor bolnavilor și renunțărilor la spitalizare de la secția de gardă a Institutului „Mamei și Copilului”, recunoscut ca probă și anexat la materialele cauzei prin ordonanța organului de urmărire penală din 14 decembrie 2018 (f.d.202) și examinată în ședința de judecată, potrivit căruia rezultă că copilul xxxxx a fost examinată la 18 mai 2018, ora 00:30, iar mama copilului a indicat medicului la usturime în regiunea organelor genitale ale copilului. Respectiv, după examinarea copilului, medicul Bahneanu Aurelia a stabilit diagnosticul „xxxxx ”, a explicat mamei cauza apariției – igiena personală incorectă.

Instanța de judecată nu a dat apreciere nici declarațiilor martorului Carauș Ala, care în ședința de judecată a comunicat că are un copil care frecventează aceeași grupă ca și xxxxx. Fiica sa este mai mare și nu doarme după ora de prânz.

În opinia părții apărării, procesele-verbale de cercetare la fața locului cu fotografiile anexă din 18 mai 2018 și 18 iunie 2018, nu au putere probantă, deoarece nu coroborează cu alte probe pertinente și concludente.

Așadar, partea apărării a conchis că contrar prevederilor art. 6 §1 CEDO, inculpatului Pănuță Sorin nu i-a fost asigurat un proces echitabil sub aspectul egalității armelor, or, probatoriul prezentat de partea acuzării, deși insuficient și derizoriu, a fost admis, iar probele apărării au fost respinse fără o motivare convingătoare (cauza *Vetrenko v. Republica Moldova*; *Plotnicova v. Republica Moldova*; *V.C. v. Republica Moldova*).

Cu referire la acțiunea civilă, a menționat că prima instanță eronat a dispus încasarea cheltuielilor pentru asistență juridică, în sumă de 10 000 lei, din contul inculpatului, or, nu au fost prezentate probe veridice privind cuantumul sumei dispuse spre încasare.

Prin urmare, partea apărării a invocat că potrivit materialelor cauzei, la data de 27 iunie 2018, reprezentantul legal al părții vătămate, Dilipovici Diana a încheiat cu avocatul, contractul de acordare a asistenței juridice, cu aceeași dată fiind semnat și mandatul avocatului, însă la finalizarea cercetării judecătorești, Dilipovici Diana a prezentat instanței de judecată bonul de plată seria PL nr. 128919, eliberat la 20 iunie 2018, de către Biroul asociat de avocați „VIVAT IUS”, din care rezultă că a achitat suma de 5 000 lei, pentru servicii juridice. Or, instanța de judecată nu urma să dispună încasarea din contul inculpatului în beneficiul lui Dilipovici Diana, suma de bani care a fost achitată avocatului până la data de 27 iunie 2018, când a fost încheiat contractul și eliberat mandatul, care demonstrează împuternicirile avocatului în prezentul proces.

De asemenea, consideră că instanța eronat a interpretat prevederile

art. 227, 229 Cod de procedură penală, dispunând încasarea din contul inculpatului în beneficiul statului, cheltuielile judiciare suportate pentru efectuarea expertizelor medico-legale, în sumă de 3 260 lei, invocând în acest sens prevederile art. 143 alin. (1) Cod de procedură penală.

6. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 decembrie 2021, au fost respinse ca nefondate apelurile declarate și menținută sentința primei instanțe.

6.1. În motivarea soluției pronunțate instanța de apel a indicat, că prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, și just a concluzionat că inculpatul Pănuță Sorin este vinovat de săvârșirea infracțiunii incriminate, circumstanțe care au fost elucidate și constatate din totalitatea de probe administrate la dosar, fiind corect apreciate, cu respectarea prevederilor art. 101 Cod procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Prin urmare, instanța de apel a menționat că argumentele părții apărării referitor la netemeinicia soluției primei instanțe, reprezintă opinia subiectivă a acestuia, or, prima instanță corect a concluzionat asupra vinovăției inculpatului Pănuță Sorin în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 175 Cod penal, luând în considerație probele administrate legal de către organul de urmărire penală și cercetate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală.

Astfel, instanța de apel a precizat că vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii incriminate, se demonstrează prin următoarele probe, și anume: *declarațiile reprezentantului legal al părții vătămate, Dilipovici Diana; declarațiile martorului Pănuță Irina; declarațiile martorului Balaban Ana; declarațiile martorului Doroftei Oleg; declarațiile martorului Doroftei Mariana; declarațiile părții vătămate minore xxxxx; procesul-verbal de cercetare la fața locului cu anexe din 18 mai 2018 (f.d.24, vol.I); tabelul foto, în care sunt poze ale locului săvârșirii faptei, cu descrierea poziționării obiectelor în dormitor și în hol, precum și în bucătărie (f.d.26, vol.I); procesul-verbal de cercetare la fața locului (suplimentar), cu anexe tabel foto – imagini din grădiniță din 18 iunie 2018 (f.d.30-33, vol.I); ordonanța și procesul-verbal de ridicare a CD-ului din 18 mai 2018, cu înregistrările video de audiere a minorei (f.d.47, vol.I); răspunsul nr. 303 din 30 iulie 2018, al Centrului Național de Prevenire a Abuzului față de Copii (f.d.50, vol.I); procesul-verbal de examinare a obiectului din 21 mai 2018 (f.d.117-121, vol.I); raportul de expertiză medico-legală ginecologică nr. 201801E05446 din 23 mai 2018 (f.d.129, vol.I); raportul de expertiză judiciară nr. 201802P1594 din 25 mai 2018; ordonanța de ridicare a informației privind convorbirile telefonice din 08 octombrie 2018, a unui CD audio cu înregistrarea audio a apelului în adresa Serviciului 112 din 17 mai 2018, ora 22:47 și 22:52; procesul-verbal de examinare a obiectului din 13 decembrie 2018; ordonanța de recunoaștere și de anexare a corpurilor delictive la cauza penală din 13 decembrie 2018; raportul de expertiză judiciară nr. 201835A0528 din 25 septembrie 2018;*

raportul de expertiză judiciară nr. 201835A0588 din 21 septembrie 2018.

Așadar, examinând probatoriul prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, instanța de apel a conchis că vina inculpatului Pănuță Sorin în săvârșirea infracțiunii incriminate, a fost dovedită și acțiunile acestuia just au fost încadrate în baza art. 175 Cod penal, iar personalitatea acestuia este susceptibilă de a fi supusă răspunderii penale.

În opinia instanței de apel, declarațiile inculpatului urmează a fi apreciate critic, deoarece acestea sunt cu scopul de a se eschiva de la răspundere penală.

Referitor la elementele infracțiunii prevăzute de art. 175 Cod penal, instanța de apel a reținut că acțiunile inculpatului Pănuță Sorin, întrunesc latura obiectivă a infracțiunii incriminate, care se confirmă prin declarațiile părții vătămate minore date în faza de urmărire penală, audiată în condiții speciale, unde xxxxx a relatat acțiunile inculpatului Pănuță Sorin.

În acest context, instanța de apel a menționat că la baza sentinței de condamnare urmează a fi reținute declarațiile părții vătămate date în cadrul urmăririi penale, audiată în condiții speciale, precum și concluzia raportului de expertiză judiciară nr. 201835A0528 din 25 septembrie 2018.

De asemenea, instanța de apel a indicat că potrivit declarațiilor inculpatului date în cadrul ședinței de judecată în prima instanță și în instanța de apel, se constată că acesta cunoștea cu certitudine vârsta lui xxxxx, în contextul în care efectua stagiul de practică la grădiniță.

Totodată, instanța de apel a menționat că potrivit procesului-verbal de audiere a martorului Bahneanu Aurelia, care activează în calitate de medic obstetrician-ginecolog, la IMSP Institutul „Mamei și Copilului”, din mun. Chișinău, care la 18 mai 2018 a examinat-o pe xxxxx, în vârstă de 4 ani și a depistat o ușoară hiperemie în regiunea organelor genitale externe și a vulvei, menționând că este caracteristic pentru o fetiță de vârsta ei, cauzată de igiena incorectă a organelor genitale, a stabilit diagnosticul – xxxxx (xxxxx), fără a fi efectuate teste de laborator.

Or, diagnosticarea se face în baza examenului ginecologic și teste de laborator, fapt care nu a fost efectuat pentru confirmarea diagnosticului, din care motiv instanța a apreciat critic această probă.

Mai mult, instanța de apel a apreciat critic și declarațiile martorului Cerepanova Marta, care activează în calitate de dădacă în grupa respectivă, deoarece aceasta fiind audiată la urmărirea penală, în calitate de martor (f.d.62, vol.I), a declarat că aproximativ la ora 13:30-14:00, în timp ce se afla în grupă pe unul dintre paturile pentru copii, a intrat Pănuță Sorin, care observând că Ionel nu doarme în grupă, a întrebat unde l-au culcat, la ce i-a răspuns că acesta nu a venit la grădiniță, însă acesta totuși a mers în dormitor să se convingă, unde s-a aflat maxim 1 min., după care a ieșit. În acel moment, în grupă se afla și Balaban Ana care l-a văzut pe Pănuță Sorin și a auzit discuția lor. Ulterior, peste aproximativ 20-30 min., a auzit că copiii din dormitor s-au trezit și a mers la ei, unde xxxxx la fel nu dormea. Însă, în cadrul ședinței de judecată martorul Cerepanova Marta, a dat declarații diferite, precum că după ora 13:30, a venit

Pănuță Sorin la fratele său în grupă, însă acesta nu era la grădiniță în acea zi, la care Sorin a întrebat dacă este fratele lui, comunicându-i că acesta nu este, și respectiv Pănuță Sorin s-a așezat pe un scaun și se juca în telefon. I-a propus să bea un ceai, acesta fiind de acord, apoi i-a sunat telefonul și a ieșit din grupă.

Corespunzător, instanța de judecată a apreciat critic și declarațiile martorului Balaban Ana, care activează în calitate de educatoare, din motiv că aceasta a dat declarații divergente în cadrul urmăririi penale și ulterior în ședința de judecată. Declarațiile martorului Balaban Ana se contrazic cu cele de la urmărirea penală, unde aceasta a comunicat că Sorin a intrat în dormitor și s-a aflat câteva secunde, iar în instanța de judecată a declarat că acesta nu a intrat în dormitor sau că a intrat doar cu un picior, însă nu cu tot corpul.

La fel, instanța de apel nu a reținut nici declarațiile martorilor Covalenco Snejana și Carmazan Olga, care sunt bucătari la grădiniță, menționând că aceștia nu au observat momentul în care Pănuță Sorin a intrat în dormitor, precum și faptul că martorii respectivi se află în relații de subordonare la muncă, cu Pănuță Irina, care este mama inculpatului.

Instanța de apel a respins argumentele apărării referitor la faptul că partea vătămată minoră putea fi manipulată de către mama sa, pentru a declara fapta incriminată inculpatului, or, în acest sens lipsesc careva motive, în contextul în care între reprezentantul legal al părții vătămate minore, Dilipovici Diana, inculpatul Pănuță Sorin și administrația grădiniței unde a fost săvârșită fapta, nu existau careva relații ostile.

În opinia instanței de apel, sunt neîntemeiate și argumentele apărării referitor la faptul că inculpatul nu putea fizic să săvârșească fapta, ținând cont de amplasarea paturilor din dormitor și locul aflării victimei, or, partea apărării s-a referit la circumstanțe care nu se confirmă prin careva probe.

De asemenea, instanța de apel a respins și argumentele apărării cu referire la faptul că martorii Cerepanov Marta și Balaban Ana, au fost detectați la poligraf și au comunicat adevărul despre aceea că inculpatul Pănuță Sorin, nu a intrat în dormitorul în care se afla partea vătămată minoră, și că aceștia nu au părăsit grupa, astfel că inculpatul fiind mereu în vizorul lor.

Referitor la argumentul apărării precum că martorul Carauș Ala are în aceeași grupă o fiică care nu doarme la amiază și că ar fi observat acel moment în care se petreceau acțiunile incriminate inculpatului, instanța de apel a indicat în acest sens că a fost audiată doar mama copilului care nu putea să cunoască despre cele întâmplate sau aceasta putea fi influențată de administrația grădiniței ca să nu spună adevărul.

Prin urmare, instanța de apel a precizat că inculpatul a săvârșit infracțiunea într-un timp foarte scurt, și faptul că acesta s-a aflat câteva secunde în dormitorul în care era partea vătămată, se confirmă și prin declarațiile martorilor menționați.

În acest context, instanța de apel a conchis că vinovăția inculpatului Pănuță Sorin în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 175 Cod penal, acțiuni perverse săvârșite față de o persoană despre care se știa cu certitudine că nu a

împlinit vârsta de 16 ani, constând în atingeri indecente, a fost dovedită pe deplin.

Referitor la individualizarea pedepsei aplicate inculpatului, reținând prevederile art. 61, 75 Cod penal, instanța de apel a menționat că prima instanță a ținut cont de prevederile art. 6, 7, 16, 61, 75, 76, 77, 78 Cod penal, de gravitatea infracțiunii săvârșite, care se atribuie la categoria infracțiunilor grave, de faptul că infracțiunea a fost săvârșită cu intenție, împotriva unui minor, precum și de personalitatea inculpatului care anterior nu a fost judecat.

Astfel, instanța de apel a indicat că scopul pedepsei penale de corectare și reeducare a inculpatului, va fi realizat doar prin menținerea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pentru o perioadă de probațiune de 3 ani, în temeiul art. 90 Cod penal.

În ceea ce privește dezacordul părții acuzării și reprezentantului legal al părții vătămate, privind suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicată inculpatului Pănuță Sorin, reținând prevederile art. 90 alin. (1) Cod penal, instanța de apel a precizat că la stabilirea pedepsei inculpatului, au fost respectate prevederile legale, iar careva interdicții de a nu fi dispusă suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate inculpatului, legea nu prevede, or, suspendarea condiționată a executării pedepsei, potrivit art. 90 alin. (4) Cod penal, poate fi dispusă și în cazul săvârșirii unei infracțiuni grave.

Cu referire la dezacordul părții apărării privind încasarea cheltuielilor suportate pentru efectuarea rapoartelor de expertiză, din contul inculpatului, în sumă de 3 260 lei, instanța de apel a apreciat ca fiind justă soluția primei instanțe în acest sens, or, aceste cheltuieli au fost efectuate în cadrul urmăririi penale în vederea administrării probatoriului necesar pentru demonstrarea vinovăției inculpatului în săvârșirea infracțiunii incriminate.

Totodată, reținând prevederile art. 142 alin. (1) Cod de procedură penală, art. 75 din Legea cu privire la expertiza judiciară și statutul expertului judiciar nr. 68 din 14 aprilie 2016, instanța de apel a indicat că prin Legea nr. 316 din 22 decembrie 2017, în vigoare din 09 februarie 2018, a fost abrogat alin. (2) de la art. 143 Cod de procedură penală, care stipula că plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin. (1) se face din contul bugetului de stat.

Astfel, ținând cont de faptul, că rapoartele de expertiză au fost efectuate în sensul art. 93 alin. (2) Cod de procedură penală, în calitate de probe, fiind puse la baza acuzării inculpatului Pănuță Sorin, rezultă că costul cheltuielilor judiciare urmează a fi suportate de către inculpatul Pănuță Sorin, având în vedere că acesta se face vinovat de săvârșirea faptei infracționale.

Referitor la acțiunea civilă, instanța de apel a constatat că la caz, este probată existența faptei ilicite, cauzarea prejudiciului, legătura causală dintre fapta ilicită, prejudiciu și vinovăția inculpatului de săvârșirea faptei ilicite, astfel fiind întrunite toate condițiile pentru angajarea răspunderii delictuale inculpatului Pănuță Sorin.

Prin urmare, instanța de apel a reținut că în urma acțiunilor ilegale

săvârșite de Pănuță Sorin, părții vătămate minore i-a fost cauzat un prejudiciu material în sumă de 10 000 lei, suportat pentru acordarea asistenței juridice, și prejudiciu moral în sumă de 20 000 lei, pentru cauzarea suferințelor psihice și fizice suportate de către partea vătămată xxxxx, în urma acțiunilor ilegale ale inculpatului, prin săvârșirea faptei prejudiciabile incriminate.

Consideră instanța de apel că suma de 20 000 lei, cu titlu de prejudiciu moral, constituie o satisfacție echitabilă în raport cu suferințele fizice și psihice cauzate părții vătămate prin infracțiune, luând în considerație și faptul că la stabilirea cuantumului prejudiciului moral, urmează a se ține cont atât de gravitatea suferințelor cauzate, precum și de starea materială a inculpatului.

7. Procurorul în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, contestă decizia instanței de apel cu recurs ordinar, solicitând casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În argumentarea recursului menționează, că pedeapsa aplicată inculpatului, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, este una prea blândă și nu va contribui la realizarea scopului pedepsei penale de corectare și prevenirea de săvârșirea de noi infracțiuni de către inculpat.

Astfel, susține că instanța de apel nu a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75, 76 Cod penal. Mai mult, prevederile art. 90 Cod penal, obligă instanțele să indice în hotărâri, motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei.

În opinia părții acuzării, instanțele de fond neîntemeiat au ajuns la concluzia privind aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, în privința inculpatului, în contextul în care acesta nu a recunoscut vina și nu s-a căit sincer de cele săvârșite.

În acest context, indică că la individualizarea pedepsei stabilite inculpatului, instanța de apel nu a ținut cont de faptul că Pănuță Sorin a pledat nevinovat, și nu a luat în considerație circumstanțele reale și personale, și anume caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de faptul că infracțiunea a fost comisă cu intenție, iar conform art. 16 Cod penal, aceasta face parte din categoria infracțiunilor grave.

De asemenea, precizează acuzarea că starea psihologică a minorei a fost afectată negativ ca rezultat al celor săvârșite de Pănuță Sorin, fapt stabilit prin evaluarea psihologică efectuată de către Centrul Național de Prevenire a Abuzului față de Copii din 30 iulie 2018.

La caz, careva circumstanțe atenuante nu au fost stabilite în privința inculpatului, iar în calitate de circumstanță agravantă, s-a reținut – săvârșirea infracțiunii cu bună știință împotriva unui minor, potrivit art. 77 alin. (1) lit. e) Cod penal.

În opinia părții acuzării, corectarea inculpatului va fi posibilă prin aplicarea în privința inculpatului a unei pedepse cu executare reală, care va fi o pedeapsă echitabilă.

Așadar, conchide acuzarea că instanța de apel nu a motivat aplicarea

pedepsei în privința inculpatului, cu suspendarea condiționată a executării acesteia.

8. Avocatul Cristea Valentin în numele inculpatului, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, contestă decizia instanței de apel cu recurs ordinar, solicitând casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În argumentarea recursului indică, că instanța de apel nu și-a motivat hotărârea și nu a dat răspuns la toate argumentele invocate în apelul apărării.

Astfel, invocă că instanța de apel nu s-a expus asupra argumentului referitor la faptul că inculpatul Pănuță Sorin, deja la data de 23 iunie 2018, a fost condamnat, deoarece cazul a fost mediatizat la televiziune.

Prin urmare, susține că înscrisul eliberat de Centrul Național de Prevenire a Abuzului față de Copii, nu a fost recunoscut în calitate de probă în cadrul procesului penal și nu a fost anexat la materialele cauzei prin ordonanța organului de urmărire penală, or, lipsește procesul-verbal de examinare a documentului, însă acesta a fost reținut la baza hotărârii de condamnare de instanțele de fond.

De asemenea, precizează partea apărării că în scopul examinării complete și obiective a cauzei, a solicitat în cadrul ședințelor instanțelor de fond, să fie cercetată proba cu înregistrarea emisiunii televizate din 23 iunie 2018, însă demersurile au fost respinse, nefiind respectat principiul egalității armelor în proces.

În opinia părții apărării, condamnarea lui Pănuță Sorin se bazează pe declarațiile părții vătămate minore, or, acestea urmau să fie coroborate cu alte probe. Mai mult, consideră că nu sunt suficiente pentru constatarea existenței faptei infracțiunii, doar proba cu înregistrarea efectuată la domiciliul minorei xxxxx și proba cu înregistrarea audierii în condiții speciale a acesteia. Declarațiile date de partea vătămată minoră au fost combătute prin declarațiile martorilor Balaban Ana și Cerepanova Marta, precum și declarațiile martorului minor Cerepanova Alexandru, audiat în cadrul urmăririi penale, de către judecătorul de instrucție, în condițiile art. 110¹ Cod de procedură penală, declarații care nu au fost reflectate în sentință și decizia instanței de apel, deși au fost examinate în cadrul ședinței de judecată.

La fel, evidențiază că declarațiile minorei se combat și prin declarațiile date de martorii Carmazan Olga, Covalenco Snejana, Bahneanu Aurelia și Modval Svetlana.

Deși instanțele de fond au apreciat ca fiind relevante concluziile din raportul de expertiză judiciară nr. 201835A0528 din 25 septembrie 2018, totuși din acesta rezultă că „*asupra veridicității declarațiilor, experții psihologi și psihiatri nu se pot expune, deoarece nu ține de competența acestora*”, precum și faptul că „*la momentul examinării, minora nu manifestă semne de traumă psihologică și nici consecințele acesteia*”. În acest context, consideră că la caz, era obligatorie efectuarea unei expertize psihologice independente.

Mai mult, susține că procesul-verbal de constatare din 18 mai 2018

(f.d.12), în care se conțin explicațiile lui Pănuță Sorin, nu urma a fi reținut la baza sentinței de condamnare, or, potrivit art. 273 alin. (2), (3) Cod de procedură penală, actele de constatare se întocmesc până la pornirea urmăririi penale, însă acesta a fost întocmit când deja urmărirea penală era pornită și se desfășura. Corespunzător precizează că în partea descriptivă a ordonanței privind începerea urmăririi penale din 18 mai 2019, lui Pănuță Sorin i-a fost atribuită calitatea de bănuț, fapt care excludea audierea acestuia în cadrul dosarului penal, înainte de a fi recunoscut în calitate de bănuț.

Faptul că inculpatul spune adevărul, se confirmă prin constatările din avizul testării poligrafice nr. 34/12/1-R-2875 din 07 august 2018.

Conchide partea apărării că instanțele de fond contrar prevederilor art. 100 alin. (4), 101 alin. (1) Cod de procedură penală, au dat o apreciere unilaterală declarațiilor martorilor Balaban Ana, Cerepanova Marta, Covalenco Snejana, Bahneanu Aurelia și Modval Svetlana.

Totodată, invocă că instanțele de fond nu au apreciat declarațiile martorului minor Cerepanova Alexandru, deși această probă a fost cercetată, totuși nu a fost indicată în sentință. La fel, fiind solicitată vizionarea înregistrării audierii în condiții speciale a martorului minor Cerepanova Alexandru, în instanța de apel, aceasta a fost respinsă. Această probă coroborează cu celelalte probe, pe care instanțele de fond nu le-au reținut la baza hotărârilor adoptate.

Cu referire la declarațiile martorilor Bahneanu Aurelia și Modval Svetlana, partea apărării susține că acestea confirmă direct că senzația de durere acuzată de xxxxx, este consecința hiperemiei.

De asemenea, menționează că instanța de apel nu a dat apreciere extrasului din Registrul de evidență a internărilor bolnavilor și renunțărilor la spitalizare de la secția de gardă a Institutului „Mamei și Copilului”, recunoscut ca probă și anexat la materialele cauzei penale.

În opinia apărării, declarațiile martorilor Bahneanu Aurelia și Modval Svetlana, concluziile raportului de expertiză judiciară medico-legală nr. 201802P1594 din 22 mai 2018 (f.d.128-129, vol.I), înscrisul din registrul internărilor, declarațiile martorului Doroftei Mariana și declarațiile copilului despre „roșeață, usturime” în zona genitală, coroborează sub aspectul lipsei influenței fizice, or, starea de durere și disconfort reprezintă hiperemie cauzată de igiena incorectă. Sub acest aspect, instanța de apel nu s-a expus și nu a dat apreciere acestor argumente.

Referitor la testarea poligraf a inculpatului, precum și a martorilor Balaban Ana și Cerepanova Marta, indică că în baza art. 95 alin. (3) Cod de procedură penală, instanța de judecată urma să aprecieze relevanța acestor probe, însă nu este în drept să se expună asupra legalității procedurii de tastare, ceea ce depășește competența instanței de judecată.

În ceea ce privește dispunerea încasării din contul inculpatului, a cheltuielilor judiciare în sumă de 3 260 lei, consideră că instanța de apel eronat a interpretat prevederile art. 227, 229 Cod de procedură penală, iar cu referire la acțiunea civilă, în opinia apărării, aceasta urma să fie lăsată fără examinare,

deoarece nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

De asemenea, menționează că instanțele de fond eronat au dispus și încasarea din contul lui Pănuță Sorin, cheltuielile pentru asistență juridică, în sumă de 10 000 lei, or, nu au fost prezentate probe care să demonstreze cuantumul acestora. Potrivit materialelor cauzei, la data de 27 iunie 2018, reprezentantul legal al părții vătămate, Dilipovici Diana a încheiat cu avocatul, contractul de acordare a asistenței juridice, cu aceeași dată fiind semnat și mandatul avocatului, însă la finalizarea cercetării judecătorești, Dilipovici Diana a prezentat instanței de judecată bonul de plată seria PL nr.128919, eliberat la 20 iunie 2018, de către Biroul asociat de avocați „VIVAT IUS”, din care rezultă că a achitat suma de 5 000 lei, pentru servicii juridice. Or, instanța de judecată nu urma să dispună încasarea din contul inculpatului în beneficiul lui Dilipovici Diana, suma de bani care a fost achitată avocatului până la data de 27 iunie 2018, când a fost încheiat contractul și eliberat mandatul, care demonstrează împuternicirile avocatului în prezentul proces

În concluzie, reiterează partea apărării că instanțele de fond neîntemeiat au respins toate probele care demonstrează lipsa existenței faptei infracțiunii, precum și argumentele apărării referitor la insuficiența acțiunilor de urmărire penală în vederea dobândirii probelor.

9. Avocatul Cristea Valentin în numele inculpatului a depus referință la recursul declarat de partea acuzării, pledând pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

10. Judecând recursurile ordinare declarate de către partea acuzării și de către partea apărării în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit concluzionează că acestea urmează a fi admise din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul, admite recursul, casează hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

De asemenea, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârile atacate și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Conform art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de prima instanță. Instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Instanța de apel, este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se

pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost săvârșită de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, *dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate și administrate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.*

La chestiunile de drept se referă cele ce țin de următoarele: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual, penal sau administrativ au fost corect aplicate și hotărârea adoptată urmând să conțină răspuns la toate motivele invocate.

Colegiul penal lărgit constată, că aceste prevederi legale, deși sunt obligatorii, nu au fost respectate pe deplin la judecarea cauzei în apel, iar erorile admise nu pot fi corectate în ordinea procedurii de recurs.

După cum rezultă din conținutul recursurilor declarate în speță, acestea se întemeiază pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) și 10) Cod de procedură penală, potrivit cărora, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și apel atunci când 6) *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței;* 8) *nu au fost întrunite elementele infracțiunii sau instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire;* 10) *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Din esența argumentelor invocate în cererile de recurs, rezultă că procurorul invocă dezacordul cu soluția instanței de apel, prin care a fost menținută sentința primei instanțe fără modificări, și anume în partea modului individualizării pedepsei stabilite inculpatului Pănuță Sorin, iar argumentele părții apărării se axează pe poziția că instanța de apel, examinând apelul apărării și argumentele invocate în vederea achitării inculpatului, contrar materialului probator prezentat la dosar, la fel a dispus respingerea apelului cu menținerea sentinței, întemeindu-și soluția în baza aceluși argumente formulate de către prima instanță, fără a se pronunța asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Așadar, analizând decizia contestată Colegiul penal lărgit menționează că instanța de apel, respingând apelurile declarate, în partea descriptivă a deciziei urma să desfășoare analiza probelor pe care s-a bazat la adoptarea deciziei, cu indicarea motivelor care au stat la baza pronunțării unei asemenea soluții și din care considerente ele urmează a fi admise ori respinse ca probe.

Cu referire la temeiurile invocate, Colegiul penal lărgit menționează că hotărârile pronunțate de către instanțele de fond trebuie să fie motivate atât în fapt, cât și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare, pentru a permite instanței superioare de a verifica corespunderea hotărârii

pronunțate cu legea.

Analizând decizia contestată în raport cu temeiurile de casare invocate de către partea apărării, Colegiul penal lărgit constată, că instanța de apel a omis să se expună asupra tuturor argumentelor apărării, inclusiv asupra faptului că „la data de 30 iulie 2018, A.O. „Centrul Național de Prevenire a Abuzului față de Copii”, a întocmit răspunsul nr. 303 (f.d.50, vol.I), care însă nu a fost recunoscut ca probă și nu a fost indicat în rechizitoriu, dar a fost reținut la baza sentinței primei instanțe”, deși acesta a avut un rol determinant pentru condamnarea inculpatului Pănuță Sorin.

Mai mult, această probă a fost reținută și de către instanța de apel, în argumentarea soluției sale de menținere a sentinței de condamnare, deși la materialele cauzei lipsește o ordonanță de anexare a acesteia în calitate de probă, precum și de cercetare, înscrisul dat nefiind adus la cunoștința inculpatului și părții apărării.

Totodată, Colegiul penal lărgit reține că deși răspunsul A.O. „Centrul Național de Prevenire a Abuzului față de Copii” nr. 303 din 30 iulie 2018, a fost întocmit în urma difuzării emisiunii televizate din 23 iunie 2018, în care a fost abordat cazul minorei xxxxx, iar partea apărării a solicitat în cadrul instanțelor de fond, cercetarea acestei înregistrări video, totuși cererea a fost respinsă ca neîntemeiată, situație contrară prevederilor art. 6 CEDO, în sensul respectării dreptului la un proces echitabil.

De altfel, conform principiilor care se desprind din jurisprudența CtEDO, rezultă că dreptul la un proces echitabil, garantat de art. 6 alin. (1) din Convenție, înglobează, *inter alia*, dreptul părților de a prezenta observațiile pe care le consideră relevante pentru cauza lor, Convenția nevizând garantarea unor drepturi teoretice sau iluzorii, ci a unor drepturi concrete și efective (*cauza Artico împotriva Italiei, Hotărârea din 13 mai 1980*). Or, acest drept nu poate fi considerat efectiv decât dacă aceste observații sunt într-adevăr „ascultate”, adică analizate temeinic de către instanța de judecată. Art. 6 implică, în special, în sarcina instanței, obligația de a proceda la o analiză efectivă a mijloacelor, argumentelor și propunerilor de probe ale părților (*cauza Perez împotriva Franței [MC] nr. 47.287/99 și cauza Van de Hurk împotriva Olandei, Hotărârea din 19 aprilie 1994*), ceea ce la caz nu s-a realizat.

De asemenea, cu referire la versiunea prezentată de martorul Bahneanu Aurelia, care activează în calitate de medic obstetrician-ginecolog la IMSP Institutul „Mamei și Copilului”, privind examinarea minorei xxxxx, la data de 18 mai 2018, instanța de apel a preluat identic cele reținute de prima instanță, apreciind critic declarațiile acestui martor, însă nu a intrat în esența faptelor descrise de aceasta inclusiv în coraport cu învinuirea înaintată inculpatului Pănuță Sorin prin rechizitoriu, or, instanța de apel a fost sesizată pe segmentul de judecare dintre învinuirea înaintată de către partea acuzării, poziția primei instanțe de condamnare a inculpatului și solicitarea de achitare a acestuia de învinuirea înaintată.

Subsidiar, Colegiul penal lărgit reține și faptul că deși instanța de apel a

apreciat critic declarațiile martorului Cerepanova Marta, care activează în calitate de dădacă în grupă, din motiv că acestea sunt contradictorii, instanța nu a expus care declarații anume sunt contradictorii, concluzionând vag că „în concluzie rezultă că inculpatul a intrat în dormitor unde a stat aproximativ o minută”.

În sensul dat, Colegiul penal lărgit constată că instanța de apel s-a limitat doar la preluarea constatărilor primei instanțe, însă fără a efectua o analiză minuțioasă și completă a tuturor circumstanțelor cauzei, importante pentru justa soluționare a cauzei.

De altfel, din analiza textului deciziei supuse recursului, se atestă că, instanța de apel a trecut în revistă probatoriul administrat în dosar fără a oferi aprecierea acestora așa cum o cer prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, potrivit cărora fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

Mai mult, reținând aceleași probe care au fost cercetate în prima instanță, și anume: *Raportul de expertiză judiciară nr. 201835A0528 din 25 septembrie 2018, potrivit căruia experții au concluzionat că asupra veridicității asupra declarațiilor, experții psihologi și psihiatri nu se pot expune, deoarece nu țin de competența acestora, ... la momentul examinării, expertizata minoră xxxxx, nu manifestă semne de traumă, psihologică și nici consecințele acesteia*, instanța de apel nu a apreciat corespunzător admisibilitatea acesteia, astfel că argumentul părții apărării potrivit căruia: „având în vedere concluziile acestui raport de expertiză, era obligatorie dispunerea efectuării unei expertize psihologice independente, or, experților le-a fost prezentat doar materialele scrise ale dosarului, fără înregistrarea video a copilului din 17 mai 2018, din 11 iunie 2018, precum și cea de la emisiunea televizată difuzată la 23 iunie 2018”, nu și-a găsit răspuns în decizia instanței de apel.

Potrivit art. 389 alin. (1) Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată.

Conform art. 394 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă probele pe care se întemeiază concluziile instanței de judecată, argumentându-se motivele admiterii sau respingerii probelor: atât de învinuire, cât și de apărare. În orice caz, se supun analizei toate probele examinate în ședință, indiferent de faptul că sunt cuprinse în cauza penală sau au fost prezentate de către părți direct în ședință.

În același context, se reține că instanța de apel a menționat la general faptul că probele prezentate de acuzare confirmă vinovăția inculpatului Pănuță Sorin în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 175 Cod penal, fără să aprecieze fiecare probă în parte și să-și expună punctul său de vedere asupra fiecăreia și asupra admisibilității sau inadmisibilității acestora, contrar

prevederilor art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, care stipulează că fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, și nu a dat răspuns la toate argumentele invocate în apelul declarat de apărare.

Or, expunerea evazivă și lipsită de motivare a instanței de apel asupra motivelor invocate de apărare, nu este suficientă pentru o decizie de condamnare, care trebuie să fie motivată atât în fapt, cât și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare și cu respectarea principiului contradictorialității în procesul penal, pentru a permite instanței superioare de a verifica corespunderea hotărârii pronunțate cu legea.

Așadar, instanța de apel nu s-a expus argumentat la toate alegațiile apărării invocate în cererea de apel și nu a formulat o motivare corespunzătoare vizavi de chestiunile care au importanță decisivă în cauză.

Totodată, ținând cont de faptul că procedura de examinare în apel a cauzei penale în privința lui Pănuță Sorin a fost declanșată, inclusiv la cererile de apel ale părții acuzării și reprezentantului legal al părții vătămate, Colegiul penal lărgit dispune și admiterea recursului ordinar al părții acuzării pentru a acorda instanței de apel, posibilitatea examinării multiaspectuală a cauzei penale, întru respectarea dreptului la un proces echitabil, garantat de art. 6 CEDO.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit conchide că temeiul de casare invocat de recurenți și prevăzut de pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, și-a găsit confirmare, întrucât în decizia atacată, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în cererile de apel, totodată decizia nu cuprinde expunerea motivelor pe care se întemeiază soluția.

Potrivit jurisprudenței constante a Curții Europene a Drepturilor Omului, care reflectă un principiu legat de buna administrare a justiției, este că hotărârile judecătorești trebuie să indice în mod suficient motivele pe care se întemeiază soluția. În cazul în care o instanță nu este obligată să furnizeze un răspuns detaliat fiecărui argument invocat (*Van de Hurk împotriva Țărilor de Jos din 19 aprilie 1994, pct. 61*), din hotărâre trebuie să rezulte cu claritate că problemele invocate în speță au fost abordate (*Boldea împotriva României din 15 februarie 2007, pct. 30*).

Rezumând cele menționate, Colegiul penal lărgit constată că instanța de apel urma să aprecieze conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor și în concluziile sale să motiveze admiterea unor probe sau respingerea altora și să se expună asupra admisibilității sau inadmisibilității lor, expunând temeiul respectiv și argumentând clar concluziile sale în decizia adoptată.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, ce prevăd procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe la modul convenit și în strictă

conformitate cu prevederile legii procesuale penale asupra tuturor motivelor invocate în cererile de apel, să verifice și să aprecieze minuțios probele administrate și examinate în instanță în strictă conformitate cu cerințele legii, să dea apreciere cuvenită fiecărei probe examinate și toate în ansamblu și să argumenteze clar concluziile sale în decizia adoptată, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, de practica unitară în acest domeniu, de practica relevantă a CtEDO și să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

DECIDE :

Admite recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Țurcanu Svetlana și de către avocatul Cristea Valentin în numele inculpatului, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 decembrie 2021, în cauza penală în privința lui **Pănuță Sorin xxxxx** și dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată.

Decizia motivată pronunțată la **27 decembrie 2022.**

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Diaconu Iurie

Catan Liliana

Guzun Ion

Boico Victor